

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هفته ی نیروی انتظامی را به یکایک کارکنان این نیرو، مخصوصاً به شما دانشجویان عزیز، فارغ التحصیلان عزیز و اساتید عزیز و به همه ی فرماندهان رده های مختلف و به فرماندهی محترم نیروی انتظامی تبریک عرض می کنم و امیدوارم که برای ملت ایران هم این هفته و این روز و این مراسم، مبارک باشد.

امنیت، شعار و وظیفه ی اصلی و اساسی شماسست و برای زندگی مردم و یک جامعه، گاهی از نان شب واجب تر و مهمتر است. خداوند متعال در قرآن کریم در مقام ذکر نعمتهای بزرگ خود به جامعه، می فرماید: «الذی اطعمهم من جوع و امنهم من خوف»؛ یعنی گرسنگی و ناامنی در مقابل امنیت و راحتی و رفاه قرار دارد؛ اینها دو عنصر مقابل و مهمند.

امروز بحمدالله نیروی انتظامی پیشرفتهای بسیاری را در جنبه های مختلف؛ نظم و سازماندهی، آگاهی و هوشمندی و آشنایی با شیوه های علمی، ارتباط با مردم و پیدا کردن اولویتها، از خود نشان می دهد که مایه ی خرسندی است و یقیناً وقتی نگاه درست به مقوله ی عزم و نظم و امنیت وجود داشته باشد و این با مدیریت قوی، برنامه ریزی علمی و کار بی وقفه همراه شود، نتیجه اش برای این نیرو، افتخارآمیز و برای ملت شیرین خواهد بود. ما امروز خوشبختانه نشانه های این شاخصهای اصلی را به صورت بارزی در نیروی انتظامی مشاهده می کنیم. البته به این اندازه قانع نیستیم، ولی پیشرفتهای ما را امیدوار می کند که همچنان می توانیم به کامل کردن و پیش رفتن خود ادامه بدهیم.

خدا را شکر می کنیم که ملت ایران در بخشهای مختلف نشان داده که یک ملت سترون نیست؛ ملتی پُربار، پُراستعداد، آماده ی پیشرفت در همه ی جنبه های علمی و عملی است.

امروز نیروی انتظامی ما با گذشته ی تاریخی خود بکلی غیرقابل مقایسه است. این نشان دهنده ی جلو رفتن و پیش رفتن است؛ نشان دهنده ی این هم است که ما همچنان می توانیم پیش برویم. باید با دقت، کمبودها و نقصهای خودمان را پیدا کنیم و روزبه روز بر تکامل خودمان بیفزاییم.

آنچه مردم از نیروی انتظامی متوقع هستند، چیست؟ مردم می خواهند نیروی انتظامی قوی و مقتدر باشد؛ هوشمند و پیچیده باشد؛ سالم و امین باشد؛ سریع و بهنگام باشد؛ مؤدب و اهل بیان و تفاهم با مردم باشد؛ این انتظارات مردم از نیروی انتظامی ماست. شما در بخشهای قابل توجهی این لیاقت و آمادگی را از خودتان نشان داده اید.

من می خواهم به یکایک شما جوانان عزیز و به استادان و راهنمایان شما و همچنین به یکایک عناصری که در این نیروی خدوم مشغول کار هستند، توصیه کنم که قدر این توفیق و این نعمت را بدانید که دارید در خدمت امنیت مردم - که یکی از بزرگترین نعمتهاست - تلاش می کنید؛ می آموزید و عمل می کنید.

امروز کشور ما بحمدالله یکی از امن ترین کشورهای دنیاست. سیاست قدرتهای مداخله گر در همه ی کشورها ایجاد ناامنی است؛ ناامنی سیاسی، ناامنی اخلاقی و فرهنگی. این سیاستی است که امروز و از دیرباز از سوی قدرتهای متجاوز و مداخله گر در همه جای دنیا اعمال می شود. آنها چه بخواهند، چه نخواهند، وجودشان و حضورشان موجب ناامنی است. شما ببینید امروز کجاست که نیروهای مداخله گر و فضول قدرتهای بزرگ حضور دارند و آن جا ناامنی نیست؟ هر جا که امتداد نفوذ قدرتهای مداخله گر جهانی است، در کشورهای گوناگون عالم، نشانه های ناامنی مدنی و فرهنگی و اخلاقی و عدم آرامش عمومی در آن جاها محسوس است. ملت ایران با قدرت، با عزم راسخ و با آشنایی با اوضاع جهان، تصمیم گرفته است که اراده ی خود را بر امور کشورش مانند حصارى مانع از نفوذ قدرتهای مداخله گر قرار دهد. همه ی بخشها در این زمینه فعال و پُرنشاطند، شما هم سهم خودتان را خوب می شناسید؛ آن را به

بهترین وجه ایفا کنید و این نعمت را مغتنم بشمارید.

ملت ایران در دنیا به این شناخته شده که با ظلم، با سلطه گری، با روابط ناسالم سلطه گری و سلطه پذیری در سیاستهای بین المللی، مخالف است؛ به این هم باید شناخته شود که ملتی اهل سازندگی، اهل ابتکار، اهل نوآوری در همه ی زمینه هاست و یکی از بهترین زمینه ها، نیروهای مسلح و بویژه نیروی انتظامی است؛ و شما این فرصت را امروز دارید. ما خوشوقتیم از این که بحمدالله در زمینه های گوناگون نشانه های پیشرفت را می بینیم. البته مشاهده ی اوضاع تأسفبار و مصیبت بار ملت‌های منطقه و همسایه ی ما، برای ملت ایران سخت و دشوار است.

امروز شما مشاهده می کنید که در کشور عراق اشغالگران و سلطه طلبان با مردم چه جور رفتار می کنند؛ در حالی که ادعا می کنند به دنبال تروریستها هستند، آحاد مردم را قتل عام می کنند. بمبارانهای مکرر شهرهای عراق، بمباران فلوجه، شهرک صدر، سامرا و دیگر شهرها، چطور می تواند برای مقابله ی با مثنی تروریست باشد؟! معنای مقابله ی با تروریسم و تروریستها این است؟! کودکان معصوم و زنهای بی دفاع و انسانهای بی گناهی که در این بمبارانهای کور نابود می شوند، تروریستند؟! آیا با این رفتارها تروریسم ریشه کن شد یا تشویق شد؟! اگر نگوییم سازمانهای تروریستی شناخته شده، زیر نفوذ دستگاهها و سرویسهای جاسوسی امریکا و اسرائیلند - که اگر کسی چنین ادعایی هم بکند، معلوم نیست خیلی گزافه گفته باشد - کمترین سخن این است که بگوییم تجاوز، زورگویی، قتل عام، قلدری، نادیده گرفتن حق یک ملت در کشور خود، تشویق کننده ی مقاومت‌های مردمی و رشد دهنده ی احساس گرایش به تروریسم در میان همین ملت‌هاست.

این رفتار، نسخه ی زشت دیگری در فلسطین اشغالی دارد. ببینید چه می کنند با این مردم! اردوگاه آوارگان را بمباران می کنند؛ به توپ می بندند؛ خانه های مردم را ویران می کنند؛ مزارع مردم را خراب می کنند؛ دهها نفر کودک و زن و مرد بی دفاع را به قتل می رسانند؛ به عنوان این که به دنبال مبارز فلسطینی می گردند! دنیایی که چشم را بر این جنایتهای وقیحانه می بندد، نمی تواند ادعا کند که طرفدار حقوق بشر است و نمی تواند امیدوار باشد که خواهد توانست با تروریسم روبه رشد در دنیا مقابله کند؛ اینها مشوق تروریسمند. رفتار زشت مستکبران و قلدران، می تواند برای انسانهای نیکخواه، درس عبرت باشد. اقتدار، با اخلاق، مشت قدرتمند، در کنار دل رحیم و مهربان؛ اعمال قدرت در مقابل قانون شکن، و نرمش و مهربانی و رفتار نیک در مقابل مردمی که محتاج امنیتند و از قانون شکنی رنج می برند.

جامعه ی بزرگ و سرافراز و رشید ملت ایران، جامعه ی متمایل به صواب، متمایل به کار نیک، متمایل به رفتار صحیح و قانونی است. قانون شکنها معدودند؛ انگشت شمارند. برخورد با قانون شکن، برخورد با جنایتکار، برخورد با سلول بیمار این پیکر سالم، بایستی با قاطعیت انجام بگیرد؛ اما در مقابل توده ی عظیم مردم مؤمن و مؤدب و بااخلاق، بایستی روح رأفت و رحمت، خود را نشان بدهد.

پروردگارا! این جوانان عزیز و آماده ی خدمت را مشمول توفیقات خود قرار بده؛ نیروی انتظامی را روزبه روز سرافرازتر بفرما؛ و ملت ایران را در همه ی میدانها از افتخار و سرافرازی برخوردار کن.

والسلام علیکم و رحمةالله و برکاته